

Lagmannen truer med å rydde salen

HÅNFLIR FRA HARSEM-TILHENGERE PÅ TILHØRERBENKENE

«HILDISCH VAR SOM EN BENHAUG»

58. vitne i Harsem-saken, pastor Traaen, møter igjen i retten i dag. Grunnen til at han møter er «minister» Blehrs vitneprov om at pastoren skulle ha sagt til ham i fengslet:

— Hvis dere ikke hadde sultet oss, så hadde ikke vi sultet dere nå.

— Blehr har forvrengt mine ord fullstendig, sier pastoren. — Hvis det skulle være noe korn av sannhet i dette, må det være at jeg har sagt at den dårlige ernæringsituasjon er en konsekvens av den dårlige forsyningsituasjon tyskerne og nazistene brakte oss opp i.

Eivind Blehr møter også i retten i dag og gjentar beskyldningen rett foran øynene på pastoren, som sitter på stolen foran vitneboksen.

— Traaen sulteføret oss også på litteratur, det eneste jeg fikk var Bibelen. Den hadde jeg ikke noe interesse av. Jeg hadde lest den før!

1. betjent ved kriminalpolitiet, Egil Gjærnum, er første vitne i dag. Ved frigjøringen tjenstgjorde han ved Møllergata 19 og tok imot Hildisch da han ble brakt inn på fengslet etter arrestasjonen. Vitnet tok seg spesielt av Hildisch på grunn av hans alder. Hildisch nevnte da at han trengte diét.

Lagmannen: Klaget han over arrestasjonen?

Vitnet: Nei, og han bar heller ingen tegn på å være utsatt for overgrep.

Torleif Wasteson er neste vitne. Vitnet fikk i oppdrag av boet å selge en del av Hildisch' malerier. Så lenge bildene var i hans varetekt, oppsto det ingen manko, men vitnet hadde hørt at det var blitt borte noe før bildene ble oversendt til auksjonsforretningen. Hildisch skulle f. eks. ha hatt 10 miniatyrbilder av J. C. Dahl, mens auksjonsforretningen bare fikk oversendt 6 eller 7.

Forvalter Halvorsen på Ilebu forteller i sitt vitneprov, at maten på Ilebu var meget dårlig i den første tiden. Det var svært vanskelig å skaffe mat selv fra de store firmaene, og vi måtte av og til kjøre potetlass til Ilebu om natten, for ikke å risikere at folk på Røa skulle bli rasende over at slike forsyninger gikk til Ilebu. Det var jo nesten ikke poteter å oppdrive i byen.

— Jeg hadde ingen annen ordre enn å gjøre det best mulige, sier forvalter Halvorsen til slutt, det var ingen ordre om at vi skulle sulte fangene!

En rekke tidligere NS-folk har hele tiden under Harsem-saken fulgt med fra tilhørerbenkene. Fanatisk og med et innbitt hat mot myndighetene sitter de fremdeles den dag i dag og håNFLirer. I dag ble naziflirt så høylytt at lagmann Lund e måtte true med å rydde salen.

Fru Hall Svenøe er innstevnet som vitne på begjæring av Øyvor Hansson.

Forsvareren: Kjente De familien Hildisch?

Vitnet: Ja, helt fra århundreskiftet. Inntil 1920 hadde jeg forbindelse med familien. Så så jeg ikke Hildisch før i 1948. Jeg var da nede på kurbadet og besøkte Øyvor Hansson. Da kom Hildisch skranglende inn, hvis jeg kan bruke et kløkt uttrykk. Han var den rene benhaugen og fortalte at han var blitt mishandlet. Han fortalte alt sammen på en meget rolig måte og jeg var mer oppbrakt over hans fortelling enn han var. Jeg syntes det var skrekkelig at en kunne behandle en mann på den måten.

Torleif Stenersen er neste vitne. Vitnet satt på Ilebu etter frigjøringen. Han forklarer seg om generalappellen. Vitnet så Hildisch jr. utenfor sykebrakka like før appellen. Han deltok også i oppstillingen.

Forsvareren: — Hvorfor måtte Hildisch jr. være med på appellen?

Vitnet: — Alle ble jagd til appellplassen. Også han som var syk. Det var flere syke som pro-

testerte. De ble temmelig brutalt skjøvet av gårde.

Forsvareren: — Så De ham under appellen?

Vitnet: — Nei! Men han fortalte meg etterpå at han var blitt tvunget til å være med hele tiden.

Vitnet sier om kosten at den ofte var bedrevet og større epidemier var resultatet. Hvis en da forsøkte å gå ut på W. C. ble det åpnet ild mot fangene som forsøkte å komme seg av gårde.

Forsvareren: Hadde De inntrykk av at myndighetene bevisst gjorde kostholdet dårlig?

Vitnet: Det var mitt inntrykk! En vakt sa også til meg at vi skulle ha det vondt!

Statsadvokaten: — Men hadde nå en vakt rett til å uttale seg på myndighetenes vegne. Han hadde da vel ikke autoritet til det?

Vitnet: Han uttalte vel sin egen mening, da!

Fengselsinspektør Nielsen er neste vitne.

Statsadvokaten: — Kan De huske at en fengselsbetjent ved navn K. O. ble avskjediget på grunn av brutal optreden overfor fangene?

Vitnet: Ja, han var ansatt fra 14/6—45, altså etter at Hildisch ble overført til fengselspsykehuset.

Statsadvokaten: Har De hørt at det var andre enn K. O. som skulle ha slått fangene?

Vitnet: Nei, bare K. O.

Statsadvokaten: Kan det tenkes at K. O. var i fengslet før 14/6?

Vitnet: Ikke tale om! K. O. har ikke satt sine ben i fengslet før den tid.

Forsvareren: Kan det ikke tenkes at K. O. før sin tiltredelse som fengselsbetjent, var blant hjemmefrontfolkene som holdt vakt?

Vitnet: — Det kan ikke tenkes!